

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200445
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7822200445.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčsikovej a JUDr. Jozefa Maruščáka vo veci starostlivosti súdu o maloletých A. B. nar. XX.X.XXXX a C. B. nar. XX.X.XXXX zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava detí rodičov: D. A. E. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na ul. D. F. G. XXXX/X H. C. zastúpenej JUDr. Attilom Elekom advokátom so sídlom AK na Jovickej ul. č. 2 v Rožňave a I. C. B. nar. X.X.XXXX bývajúceho na G. J. G. XXXX/X H. C. zastúpeného JUDr. Viktóriou Kerekešovou advokátkou so sídlom AK na Šafárikovej ul. č. 71 v Rožňave za účasti starej matky D. B. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na D. J. G. X H. C. v konaní o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č. k. 12P/23/2022-15 zo dňa 10.3.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zrušil uznesenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 9.9.2020 sp. zn. 7P/155/2020, o neodkladnom opatrení, ktorým dočasne zakázal otcovi I. C. B. nar. X.X.XXXX a starej matke D. B. nar. XX.X.XXXX stykať sa s maloletými deťmi C. B. nar. XX.X.XXXX a A. B. nar. XX.X.XXXX. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Konajúci súd rozhodnutie odôvodnil tak, že návrh otca o zrušenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veci maloletých detí bola skutočnosť, že otec bol podozrivý zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania, ktorého sa mal dopustiť na maloletých deťoch. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Rožňave, Odboru kriminálnej polície, zo dňa 3.11.2021 trestné stíhanie voči otcovi právoplatne zastavil. Zanikli teda dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, preto návrhu vyhovel a uvedené neodkladné opatrenie zrušil. Zároveň uviedol, že na súde prebieha konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, vedené pod sp. zn. 12P/60/2021, kde bude rozhodnuté vo veci samej ohľadne spôsobu a intenzity styku otca s maloletými deťmi po vykonaní náležitého dokazovania.

Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka a navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie, alternatívne napadnuté rozhodnutie zmenil a návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol. V odvolaní uviedla, že na Okresnom súde Rožňava prebieha súdne konanie ohľadom úpravy výkonu práv a povinností k maloletým deťom pod sp. zn. 12P/60/2021. V súvislosti s týmto konštatovaním je na mieste poukázať na skutočnosť, že v danej právnej veci sa dňa 29. 4. 2022 uskutočnilo pojednávanie, hoci bez prítomnosti otca maloletých detí, avšak za prítomnosti jeho právnej zástupkyne, ktorá sama navrhla, že práve z dôvodu, že vzťahy medzi maloletými deťmi a otcom sú značným spôsobom narušené, a preto nežiada, aby sa stretnutia realizovali podľa rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.

6. 2018, sp. zn. 7P/308/2017 s tým, že by bolo na mieste, aby sa styk realizoval za prítomnosti zamestnanca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately prípadne nariadenia výchovného opatrenia spočívajúce v podrobení sa odborného poradenstva. Súčasne na predmetnom pojednávaní zo strany konajúceho súdu došlo k vyhláseniu uznesenia, ktorým aj nariadil výchovné opatrenie. Má za to, že už len tieto skutočnosti celkom jednoznačne potvrdzujú to, že v žiadnom prípade nie je odôvodnené a určite nie v záujme maloletých detí, aby na základe napadnutého rozhodnutia došlo k obnoveniu styku otca maloletých detí s maloletými deťmi v rozsahu a spôsobom ako je určené v rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21. 6. 2018. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pre zastavenie trestného stíhania vedeného pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania zo strany otca voči maloletej Antónii a iných trestných činov voči oboj maloletým deťom, odpadol dôvod pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým sa dočasne zakázal styk. Má za to, že napadnuté rozhodnutie (hoci bolo trestné stíhanie zastavené), bolo vydané predčasne a neopodstatnene už aj s poukazom na znalecký posudok č. 12/2021 vyhotovený súdnou znalkyňou K. L. D. M. L., D., D. L., zo záverov ktorého vyplýva okrem iného veľmi podstatná vec, a to že vzťahy maloletých detí s biologickým otcom sú vážne narušené a tieto môžu mať trvalý charakter, pričom zo záverov posudku vyplývajú aj ďalšie dôvody, pre ktoré maloleté deti majú takýto vzťah k otcovi akými sú napr. jeho neprípustné, agresívne správanie výbuchy zlosti a podobne. S týmto závažným zistením menovanej znalkyne sa konajúci súd opomenul zaoberať v danej veci, hoci tieto predstavujú podstatné okolnosti, keďže sa napadnutým rozhodnutím rozhodovalo o obnovení styku otca s maloletými deťmi. Je toho názoru, že k vydaniu napadnutého rozhodnutia mohol súd pristúpiť až za predpokladu, že výchovné opatrenie, resp. jeho výsledky budú preukazovať, že stretávanie otca nenarušuje po žiadnej stránke ich zdravý vývin a bude to v ich najlepšom záujme. Aj zo znaleckého posudku vyplývajú aj rôzne iné podstatné skutočnosti z akého dôvodu maloleté deti de facto odmietajú svojho biologického otca. Maloletá A. sa od septembra 2020 podrobuje terapeutickým sedeniam u klinickej psychologičky D. E. E., kedy z ňou vyhotovenej psychologickej správy z terapeutických sedení zo dňa 10. 2. 2022 došlo ku konštatovaniu, že u mal. A. nie je za potreby podstupovať ďalšie terapeutické sedenia. Závery plne odôvodňujú zachovanie súčasného stavu, a preto napadnuté rozhodnutie, ktorým sa obnovuje styk otca s deťmi nemôže predstavovať v súčasnosti žiadny pozitívny dopad na maloleté deti. V súvislosti s napadnutým rozhodnutím si taktiež dovoľuje namietat' porušenie princípu spravodlivého súdneho konania a konania zákonom ustanoveným spôsobom aj tým, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia konajúci súd mal vykonať dokazovanie, a to najmä v súčinnosti s klinickou psychologičkou Mgr. E., so zameraním na posúdenie, či styk maloletých detí s ich otcom je skutočne v ich najlepšom záujme, prípadne spôsob ako by sa mal realizovať styk, ak by jeho realizovanie bolo opodstatnené. Taktiež pred vydaním napadnutého rozhodnutia sa malo vykonať dokazovanie týkajúce sa psychického a celkového zdravotného stavu maloletých detí a prípadného vplyvu obnoveného styku s otcom. Je si plne vedomá toho, že napadnutým rozhodnutím sa rozhodlo o zrušení neodkladného opatrenia, avšak už samotné dôkazy vyplývajúce z pripojeného trestného spisu plne odôvodňovali sa podrobne zaoberať s vyššie uvedenými skutočnosťami. Má za to, že okrem dôvodu trestného stíhania otca maloletých detí sa v rámci vykonaného vyšetrovania preukázali aj ďalšie dôvody, ktoré plne odôvodňujú, aby zákaz styku nariadený neodkladným opatrením bez ďalšej intervencie odborníkov zostal i naďalej zachovaný. Preto aj za súčasného poukázania na § 36 CMP, v zmysle ktorého súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci, sa malo bezpodmienečne pristúpiť dôkladnejšiemu skúmaniu či napadnuté rozhodnutie predstavuje skutočne najlepší záujem maloletých detí. Napriek tomu v tomto smere neboli vykonané žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali správnosť napadnutého rozhodnutia, napriek tomu, že pre toto konanie je charakteristický zúžený rozsah dokazovania na tzv. osvedčovanie skutočností, odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Avšak do popredia sa má v prvom rade dostať najlepší záujem maloletých detí. Je toho názoru, že tento postup pri vydávaní napadnutého rozhodnutia bol zásadným spôsobom porušený, a preto rozhodnutie ani nemôže byť považované za zákonné rozhodnutie, ktoré bolo vydané na základe reálne zisteného skutkového stavu. Poukazuje na čl. 3 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa. Konanie otca bolo takého negatívneho charakteru a intenzity, že maloletá Antónia musela dokonca podstúpiť psychologické sedenia u klinickej psychologičky z dôvodu stabilizovania jej psychického stavu a následného nastolenia pozitívneho vývinu. Ved' samotné konanie otca maloletých detí vyústilo do stavu, kedy deti ho odmietajú a majú z neho strach. Žiaľ výsledkom napadnutého rozhodnutia môže byť jedine vážne narušenie psychického a fyzického zdravia maloletých detí, pre traumatizujúce zážitky zo styku s otcom, ale aj nebezpečenstvo reálneho zhoršenia t. č. stabilizovaného stavu maloletých detí v prípade, že tieto by boli nútené stretávať sa s otcom, keďže ho odmietajú. V súvislosti so stabilizovaným stavom maloletých detí podotýka, že aj samotné študijné výsledky v základnej škole sa dostali do

štádia, kedy deti patria medzi deti dosahujúce vynikajúce študijné výsledky a maloletý C. už nedostáva žiadne poznámky od učiteľov pre zlé správanie sa v škole a podobne. Zo strany otca v jeho písomných vyjadreniach dochádza k poukázaniu, že za daný stav je zodpovedná ona, a preto len na ozrejmienie uviedla v súvislosti týmito nezmyselnými obvineniami, že po tom ako maloletá A. sa zdôverila so svojim nepríjemným zážitkom prežitým s otcom, ju následne zobrala prv ku klinickej psychologičke D. E. E., a až na základe výsledkov jej vyšetrenia došlo z jej strany k podaniu trestného oznámenia a aj k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ďalej uviedla, že nie na základe jej iniciatívy, alebo jej súčasného manžela sa realizovali výsluchy maloletých detí na polícii, nenavrholi, aby maloleté deti sa podrobovali znaleckému dokazovaniu. Záverom dodala, že si je plne vedomá toho, že maloleté deti majú svojho otca a túto skutočnosť v plnej miere rešpektuje, doposiaľ nikdy nemala žiadne výhrady, pripomienky voči realizácii styku medzi nimi, avšak je hlboko presvedčená, že v prvom rade predsa len sa musí hľadieť na záujem maloletých detí, ktorý t. č. vychádzajúc z dôkazov v danej veci jednoznačne preukazujú dôvodnosť ponechania v platnosti neodkladného opatrenia, ktorým sa nariadil zákaz styku otca s maloletými deťmi, a to až do doby, kým sa neskoční nariadené výchovné opatrenie. K odvolaniu pripojila aj psychologickú správu z terapeutických sedení zo dňa 10.2.2022.

Kolízny opatrovník k odvolaniu matky uviedol, že sa stotožňuje s vydaným uznesením a jeho odôvodnením, nakoľko dôvody na dočasný zákaz styku pominuli. Uviedol, že zákaz styku rodiča s dieťaťom patrí medzi najzávažnejšie zásahy do rodičovských práv a povinností a prichádza do úvahy jedine v takých prípadoch, kedy súd zistí, že takéto opatrenie je v záujme dieťaťa nevyhnutné. Nevyhnutnosťou dočasného zákazu styku detí s ich otcom a starou matkou zo strany otca bolo trestné stíhanie začaté vo veci zločinu sexuálneho zneužívania, ktorého sa mal dopustiť otec. Uznesením OR PZ Rožňava ČVS: ORP-334/1-VYS-RV-2020 zo dňa 3.11.2021 bolo trestné stíhanie bez vznesenia obvinenia voči otcovi zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Poukazuje na najlepší záujem dieťaťa, ktorým je okrem iného zachovanie rovnocenného vzťahu s oboma rodičmi. Súd je povinný zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady pre urovanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi, vrátane prostriedkov donútenia, preto sa so skutočnosťami, ktoré uvádza matka vo svojom odvolaní vysporiadal na súdnom pojednávaní dňa 29.3.2022 nariadením výchovného opatrenia, ktorým uložil rodičom a maloletým deťom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny K. po dobu šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia. Výchovné opatrenie bude realizovať psychológ a sociálny pracovník CDR na pracovisku v Rožňave, pričom uznesenie zatiaľ nie je právoplatné. Záverom uviedol, že aj z návrhu otca na zrušenie zákazu styku s deťmi vyplýva, že jeho vzťah s deťmi je narušený, má však snahu o spoluprácu s odborníkmi pri jeho obnovení s maximálnou citlivosťou s prihliadnutím predovšetkým na záujem detí.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že vďaka premyslenej taktike matky na jeho odrezanie od maloletých detí, sa s nimi nestretol od 31.7.2020. Pred uvedeným dátumom matka skúšala iné spôsoby, ako obmedziť jeho styk s maloletými deťmi, a to rôznymi udaniami zo spáchania priestupkov, či súdnym návrhom na zúženie styku. Nakoľko všetky konania o priestupkoch voči nemu, ktoré iniciovala matka a jej súčasný manžel boli zastavené a súd, vďaka zodpovednej práci pracovníkov sociálnej kurately, pristúpil k schváleniu rodičovskej dohody naopak o rozšírení styku s maloletými deťmi, matka ďalej hľadala spôsob, ako ho odrezať od detí. Domnieva sa, že hýbateľom deja bola maloletá A., ktorá trávila s ním prázdniny počas celého júla 2020 a prirodzene, keď ju odovzdával matke, veľmi sa jej nechcelo ísť domov. Matka pravdepodobne túto skutočnosť vzala osobne a vymyslela plán, ako ho eliminovať zo života maloletých detí. Je nepochybné a vyplýva to aj z dokazovania, ktoré sa uskutočnilo v trestnej veci, že matka maloletých detí sa s D. E. E. pozná a už pred prvým kontaktom psychologičky s maloletou, mala sedenie s matkou, kde riešili jej osobné záležitosti. Následne D. E. vykonala sedenie s maloletou A., na základe ktorého podala trestné oznámenie na neho kvôli podozreniu zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania maloletej. Ako to ďalej vyplynulo z trestného konania, je zaujímavým faktom, že D. E. neovláda maďarský jazyk a maloletá A. zase neovláda slovenský jazyk a všetky skutočnosti tlmočila jej matka D. A. E., ktorá bola prítomná na sedeniach. Vďaka takémuto absurdnému trestnému oznámeniu, súd musel pristúpiť k vydaniu neodkladného opatrenia o jeho zákaze styku a starej matky s maloletými deťmi. Z vlastnej iniciatívy podstúpil a neskôr aj na príkaz súdu všetky znalecké vyšetrenia, na základe ktorých nedošlo ani k vzneseniu obvinenia a OČTK rozhodli o zastavení trestného stíhania. Celé toto konanie trvalo pridlho, matka sa sťažovala proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania síce neúspešne, ale výsledkom bolo stále to, že sa s deťmi nemohol stretnúť. Deti,

izolované matkou nielen od neho, ale aj od celej jeho časti rodiny, s ktorou sa predtým intenzívne stretávali, dostávali od matky a jej súčasného manžela od augusta 2020 jednostranné manipulatívne a nepravdivé informácie, ktoré deti opakovali stotočne pred vyšetrovateľmi, znalcami, psychológmi a pod. Zo znaleckých posudkov pritom vyplynulo, že práve matka je osobou, ktorej psyché potrebuje odbornú pomoc, čo priznala aj na pojednávaní vo veci sp. zn. 12P/60/2021 a zároveň uviedla, že absolvovala niekoľko sedení s D. E. E. a veľmi jej to pomohlo. Po všetkých týchto peripetiách zostal smutný výsledok, a to ten, že deti sa podľa vyjadrenia matky nechcú s ním stretávať. Po konzultácii s detským psychológom sa rozhodol zvoliť postup, ktorý bude v ich najlepšom záujme. Rozhodol sa, že nebude presadzovať svoje záujmy na ich úkor, ale bude v plnej miere rešpektovať stav, ktorý je, a s pomocou odborníkov sa bude snažiť ho sanovať pomaly a postupne tak, aby si našli k sebe s deťmi opätovne cestu. Matka naďalej odmieta všetky navrhované riešenia, ktoré jej ponúka a nepochopiteľne trvá na ďalšej izolácii detí a rodinných príslušníkov z jeho strany. Vo svojom odvolaní matka detí vyjadruje názor, že k vydaniu napadnutého rozhodnutia mal konajúci súd pristúpiť až za predpokladu, že výchovné opatrenie uložené uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12P/60/2021 zo dňa 29.3.2022 bude preukazovať, že stretávanie sa s maloletými deťmi bude v ich najlepšom záujme. Matkou navrhovaný postup je však v rozpore so zásadami formálnej logiky, lebo ak by neodkladné opatrenie o zákaze styku otca s maloletými deťmi nebolo zrušené, ani výchovné opatrenie by sa nemohlo uskutočniť bez porušenia povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. Matka maloletej ďalej uviedla, že sa maloletá A. od septembra 2020 podrobuje terapeutickým sedeniam u klinickej psychologičky D. E.. S trochou irónie môže poznamenať, že to určite prospelo minimálne tomu, aby sa maloletá naučila lepšie po slovensky a D. E. po maďarsky. Potreby maloletej, ktoré D. E. definovala v správe sa podľa jeho názoru absolútne nelíšia od potrieb ktoréhokoľvek iného dieťaťa a jej konštatovanie je tak všeobecné, že stráca akúkoľvek argumentačnú schopnosť. Je diskutabilné, či priestor otca bez manipulácií a bez sebakpresadzovania na úkor maloletých detí nie je bezpečnejším priestorom pre maloleté deti ako priestor matky. Záverom uvádza, že odsudzuje krivé obvinenia zo spáchania trestných činov ako metódu na odrezanie otca od maloletých detí, odsudzuje snahu matky podrobovať deti ďalším a ďalším znaleckým výsluchom, pretože je to obrovská stresová záťaž pre deti a v podstate nič nerieši, ani neprinesie odlišné závery, ako výsledky doposiaľ vykonaných znaleckých posudkov. Jeho zámerom je pohnúť sa ďalej a urgentne riešiť to, čo sa pokazilo. Riešiť to citlivo, postupne a čo s najväčším ohľadom na záujem maloletých detí, ktoré v podstate nemôžu za to, ako je matka voči ich otcovi nastavená. Súd prvej inštancie ním tvrdené skutočnosti pochopil a vydal spravodlivé a zákonné rozhodnutie, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 9.9.2020, sp. zn. 7P/155/2020 o neodkladnom opatrení, ktorým dočasne zakázal styk jeho a starej matky s maloletými deťmi. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojom vyjadrení zo dňa 19.4.2022.

Matka v odvolacej replike uviedla, že otec sa v podanom vyjadrení snaží pasovať do role obete, ktorej nesmierne záleží na maloletých deťoch a ako vrúčne by sa chcel s nimi už stretnúť, keďže od júla 2020 je mu v tom bránené. V skratke by si dovoľila poznamenať na margo uvedeného, že otec detí od polovice roka 2020 sa o svoje dve maloleté deti zaujímal spôsobom, že nie on, ale jeho družka mala nejakú snahu a počas tohto obdobia zasielala SMS správy, avšak zakaždým s rovnakým textom – s tou istou vetou. Zo strany otca počas predmetného obdobia nebola žiadna snaha sa telefonicky nakontaktovať, prípadne cez sociálnu sieť byť s nimi v kontakte, t. j. absolútne sa dištancoval od svojich detí, napriek tomu, že z jej strany mu to nebolo nikdy zakázané a mohol udržiavať aspoň takýto druh kontaktu. Tieto skutočnosti považovala za potrebu uviesť, aby sa tvrdenia otca skonfrontovali s tým, čo sa aj reálne uskutočnilo. Predsa ešte v súvislosti so záujmom otca o maloleté deti si dovoľila poukázať a vyzdvihnúť jeho postoj, spočívajúci v nedostavení sa na pojednávanie, na ktorom sa malo rozhodovať práve o styku s maloletými deťmi. Toto konanie dostatočne preukazuje skutočný záujem o deti, pričom tento jeho záujem sa nijako v reálnom živote neprejavuje a zakaždým to zostáva len v rovine jeho tvrdenia. Odhliadnuc od urážlivého vyjadrovania a obviňovania tak jej osoby, D. E. E. ale dokonca už aj vlastných detí, zo zapríčineného stavu, za ktorý môže výlučne otec maloletých detí svojim odsúdenia hodným správaním sa zásadne dištancuje. Už opakovane uviedla, že nie na základe ňou podaného trestného oznámenia sa začalo trestné stíhanie vo veci podozrenia zo sexuálneho zneužívania, pričom k tomuto sa nijakým spôsobom nepričinila. Táto skutočnosť musí byť nadovšetko zrejماً aj samotnému otcovi. Má za to, že ňou podané

odvolanie je plne odôvodnené aj tým, že konajúci súd si v prvom rade mal vyžiadať stanovisko D. E. E., klinickej psychologičky, ktorú maloletá A. od polovice roku 2020 navštevuje. A preto v súvislosti s napadnutým rozhodnutím nie je možné ani len konštatovať, že toto bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý by odôvodňoval zrušenie zákazu styku. O tomto dostatočne svedčí aj to, že zo strany D. E. došlo k vydaniu psychologickéj správy z terapeutických sedení zo dňa 10. 2. 2022, ktorým menovaná konštatovala zlepšenie a ustálenie zlepšeného psychologického stavu u mal. A.. Je toho názoru, že táto správa nemôže zostať bez povšimnutia a mala byť dôkazom o tom, že dočasný zákaz styku je plne v záujme maloletých detí. Práve tento aspekt by mal byť rozhodujúcim kritériom pri rozhodovaní vo veciach týkajúcich sa maloletých detí. Napriek tomu tento záujem maloletých detí absentuje v napadnutom rozhodnutí, kedy z jeho odôvodnenia nie je možné dospieť, prečo zrušenie zákazu styku má korešpondovať s ich záujmom. Nad rámec už uvedeného, by rada opakovane uviedla, že napadnuté rozhodnutie, ktorým súd zrušil zákaz styku, má za následok, kedy otec maloletých detí bez akýchkoľvek problémov sa môže dožadovať realizácie styku s maloletými deťmi, a to v rozsahu určenom v rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21. 6. 2018, sp. Zn. 7P/308/2017. Ďalším takým dôvodom, prečo napadnuté rozhodnutie má byť zrušené je skutočnosť, že v rámci jeho odôvodnenia sa konajúci súd opomenul zaoberať závermi znaleckého posudku č. 12/2021 vyhotoveného súdnou znalkyňou K. L. D. M. L., D., D. L., zo záveru ktorého vyplýva okrem iného veľmi podstatná vec, a to že vzťahy maloletých detí so svojim biologickým otcom sú vážne narušené a tieto môžu mať trvalý charakter. Tomuto zisteniu plne korešponduje aj správanie sa maloletých detí pri jednotlivých odovzdávaniach realizovaných ešte pred nariadením neodkladného opatrenia o zákaze styku v roku 2020, ktoré sa v niektorých prípadoch všemožne bránili tomu, aby museli ísť k ich otcovi. Preto si myslí, že dôvodne spochybňuje správnosť napadnutého rozhodnutia, v ktorom záujem maloletých detí nie je dávaný do popredia, napriek tomu, že táto podstatná skutočnosť odôvodňuje správnosť rozhodnutia súdu vo vzťahu k maloletým deťom, avšak tak ako už vyššie uviedla, toto v napadnutom rozhodnutí absentuje.

Stará matka vo vyjadrení k odvolaniu matky, vyjadreniu kolízneho opatrovníka a otca uviedla, že jej vnúčatá majú právo na to, aby boli vychovávané nielen matkou, ale aj ich vlastným otcom v rovnakej miere. Vzťah otca s deťmi bol pred obvinením, vykonštruovaným na základe nepravdivých skutočností, veľmi dobrý. Hádky, ktoré boli v minulosti medzi rodičmi vznikali neprimeranou intervenciou I. N. E., súčasného manžela matky maloletých detí, do otázok, ktoré prislúchajú riešiť predovšetkým rodičom maloletých detí. Nasledovali mnohopočetné udania za vymyslené priestupky zo strany matky maloletých detí a I. N. E., ktoré vyvrcholili až do podania trestného oznámenia psychologičkou D. E., na základe toho, čo jej matka povedala. Správanie matky maloletých detí nepovažuje za štandardné, lebo neháji záujmy svojich detí, ale záujmy svojho manžela, s ktorým sa všemožne snažia vytesniť otca zo života detí. Je pre ňu nepochopiteľné, že súčasný právny systém umožnil to, že otec a prakticky celá jeho rodina, hoci nikomu nič nespravili, už dva roky sa nemohli stretnúť s deťmi. Za tento čas došlo k ťažko napravitelným škodám na psychike maloletých detí, ktoré sú dennodenne manipulované zo strany matky a I. N. E.. Jej syn sa snaží túto situáciu riešiť v spolupráci so psychológmi tak, aby to bolo pre deti najviac prijateľné, lebo má svoje deti rád a chce sa o ne starať, preto navrhol aj výchovné opatrenie -postupné stretávanie sa s deťmi za účasti psychológov a matky maloletých detí, ktoré bolo súdom nariadené. Matka maloletých detí je schopná uviesť a urobiť všetko, aby otca eliminovala zo života detí a úprimne, jej kroky považuje za chladnokrvné, bezohľadné a bezcharakterné. S deťmi sa chce naďalej stretávať. S matkou maloletých detí a deťmi si naposledy telefonovali po roku a pol pri príležitosti narodenín detí v mesiaci máj 2022 a navrhla jej, aby sa s deťmi stretla napríklad v cukrárni tak, že by jej nevadilo, ak by matka sedela neďaleko nich. Matka aj takýto návrh odmietla. Takéto správanie matky považuje za neprijateľné.

Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že súhlasí s jeho názorom, ktorý sa stotožnil s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením, nakoľko dôvod na dočasný zákaz styku s deťmi pominul. Matka mu neposkytuje o deťoch žiadne konkrétne informácie, napriek tomu, že ju o to každý týždeň písomne žiada. Jej správy sú od augusta 2020 významovo rovnaké, že detičky sa majú výborne a nič im nechýba, čo je zarážajúce vzhľadom na skutočnosť, ktoré matka uvádzala v trestnom konaní. Maloleté deti sú skoro dva roky jednostranne ovplyvňované matkou a ich otčimom, preto sa rozhodol riešiť obnovenie vzťahu s deťmi postupne so zreteľom na ich najlepší záujem, čo premietol do svojho návrhu na uloženie výchovného opatrenia podrobiť sa odbornému poradenstvu

v Centre pre deti a rodinu K. po dobu šiestich mesiacov, ktorej súd prvej inštancie vyhovel. Naďalej trvá na všetkých doterajších vyjadreniach.

Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca z 4.5.2022 a starej matky z 23.5.2022 uviedla, že opakovane dochádza k uvádzaniu nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení. Začala by s poukazom na postupné gradovanie nepravdivých atakov zo strany otca, ktorými sa postupne rozširuje okruh atakovaných osôb a intenzita klamlivých obvinení hraničiacich s trestným činom. Prvotne zo strany otca bol jeho neoprávnený atak nasmerovaný voči jej manželovi N. E., následne s odstupom času začal útočiť rôznymi obvineniami na jej osobu a naposledy jeho zavádzajúce útoky sa začali orientovať aj na klinickú psychologičku D. E., spočívajúce v akej si spolupráci pri podávaní trestného oznámenia, čo je absolútne neprijateľné tvrdenie. Predsa len ohľadom opakovaného tvrdenia, že sa podieľala na predlžovaní trestného stíhania, tak ako aj v minulosti uviedla, trestné oznámenia podávala klinická psychologička Mrg. E. a vydané rozhodnutie v trestnom konaní napadol súdom ustanovený opatrovník pre deti, tzn. že je vylúčené aj toto vždy opakujúce tvrdenie otca a starej matky, že by sa akýmkoľvek spôsobom mohla podieľať na trestnom konaní. Obdobne zavádzajúcim spôsobom sa snaží otec a stará matka navodiť dojem, ako veľmi majú záujem o maloleté deti a na druhej strane ako všemožne im bráni v styku, a z toho dôvodu, aby to nezostalo z jej strany len v rovine tvrdenia, by konajúcemu súdu predložila zvukovú nahrávku telefonického rozhovoru medzi deťmi a starou matkou, z ktorého vyplýva, že jej umožnila porozprávať sa s vnúčatami, keďže nemá žiadny dôvod, aby k takémuto rozhovoru nedošlo a aj keby sa chcela s nimi stretnúť a deti by s týmto súhlasili, skutočne nemá žiadne výhrady. Čo sa týka tvrdení otca v súvislosti s vehementným informovaním sa ohľadom maloletých detí si dala tú námahu a dvojročnú sms komunikáciu v chronologickom slede usporiadala a túto taktiež predložila súdu, tak aby sa týmto dôkazom vyvrátilo v celom rozsahu tvrdenie otca. Z tejto komunikácie vyplýva, že sa jedná o takmer tú istú vetu opakujúcu sa dva roky, ktorou sa otec vrúcne dotazuje ohľadom detí. Ešte v súvislosti s touto sms komunikáciou sa jej žiada dodať, že s odstupom času sa preukázalo aj to, že túto neustále opakujúcu sa otázku „Ako sa majú deti“ otec si ani len nedal tú námahu a písala to už namiesto neho jeho priateľka. Je presvedčená, že toto vyššie opísané konanie preukazuje ako sa majú v skutočnosti veci a tvrdenia otca a starej matky sú len výlučne účelové a zavádzajúce, ničím nepodložené tvrdenia. V súvislosti so samotným predmetom konania by rada poukázala na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva - Volenský proti Českej republike, rozsudok z 29. 6. 2004, ods. 118, Pedovič proti Českej republike, rozsudok z 18. júla 2006, v zmysle ktorých je povinnosť štátnych orgánov prijať také opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, ktorí nežijú spoločne, však nie je absolútna a porozumenie a spolupráca všetkých dotknutých osôb predstavujú dôležitý faktor. Štátne orgány síce majú vyvíjať snahu, aby tejto spolupráci napomohli, ale ich povinnosť použiť donucovacie prostriedky nemôže byť neobmedzená; musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva, ktoré mu priznáva článok 8 Dohovoru. Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Opätovne poukazuje na psychologickú správu z terapeutických sedení zo dňa 10. 2. 2022 vyhotovenú klinickou psychologičkou D. E., na ktorú poukázala aj v podanom odvolaní. S uvedeným dáva do pozornosti rozhodnutie ESLP, ktorý opakovane konštatoval, že článok 8 v žiadnom prípade neoprávňuje rodiča, aby žiadal prijatie takých opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa (napr. Fiala proti Českej republike, rozsudok z 18.7.2006, ods. 96). V ďalšom poukazuje na znalecký posudok č. 12/2021 vyhotovený súdnou znalkyňou v trestnom konaní. Taktiež v súvislosti s uvedeným je na mieste prízvukovať rozhodnutie ESLP vo veci Kapr proti Českej republike, rozhodnutie z 28.3.2006, podľa ktorého ak dieťa vyslovene styk odmieta (napr. v prípadoch, ak je odmietanie rodiča dieťaťom zapríčinené správaním tohto rodiča) je podľa ESLP použitie donucovacích opatrení kontraproduktívne, a to práve z dôvodu, že môže mať za následok degradáciu vzťahov medzi dieťaťom a neempatickým rodičom. Obdobne by rada v spojitosti s uvedeným poukázala na rozhodnutie ESLP vo veci Zavřel proti Českej republike, rozsudok z 18.1.2007, kde bolo zo strany konajúceho súdu konštatované, že použitie donucovacích opatrení za účelom výkonu práva styku je v tejto oblasti nežiaduce. Bude odôvodnené iba v prípade zjavne nezákonného konania rodiča, s ktorým dieťa žije - t.j. ak rodič aktívne bráni styku druhého rodiča s dieťaťom. Na základe uvedených skutočností vymedzených takto v podanom písomnom odvolaní a vyjadrení navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne napadnuté rozhodnutie zmenil a návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol. V prílohe predložila sms komunikáciu s otcom.

Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky z 8.5.2022 uviedol, že sa nepasuje do role obete, ale je v role obete, ktorej nesmierne záleží na maloleťoch, vďaka systematickému, úmyselnému a zlomyseľnému konaniu matky. Od matky sa dožadoval informácií ohľadom maloleťoch, nakoľko mu ich matka dobrovoľne neposkytovala. Nechcel pôvodne riešiť sms správy matky a dotknúť sa jej zdravého úsudku, ale nakoľko už začala, považuje za potrebné to uviesť na pravú mieru. Od zákazu styku s deťmi sa pravidelne pýtal matky sms správami, ako sa deti majú, či niečo nepotrebujú, ako sa im darí v škole a pod. Najskôr matka opakovala stále rovnakú sms správu s minimálnymi obmenami o tom, že maloleť deti sa majú výborne, nič im nechýba a v škole majú výborné školské výsledky. Pri jednej príležitosti poslal sms správu z telefónu svojej družky. Od vtedy matka maloleťoch ho oslovuje menom F. a píše správy v podstate tak, že ich posielala na číslo otca a adresuje jeho družke. Pre bežného človeka je to určite zvláštne, ale vníma to ako ďalší exces správania matky, ktorý vôbec nemal v úmysle riešiť, kým sama s týmto nezačala. Vie spoľahlivo preukázať, že telefón s kartou, z ktorej zasielal sms správy každý týždeň a pýtal sa na svoje deti, sa nachádzal s ním v zahraničí v čase, keď jeho družka bola vo svojej práci v Slovenskej republike. Nedostavenie sa na pojednávanie vo veci samej bolo súdom riadne ospravedlnené, v zastúpení svojej právnej zástupkyne súhlasil s uskutočnením pojednávania bez jeho prítomnosti a nijakým spôsobom konanie súdu nemaril. Matka uvádza, že sa cíti byť jeho vyjadreniami urazená, dokonca, že uráža aj deti a D. E.. Tak je na mieste otázka, kto sa pasuje do role obete? Vidí to tak, že je to jednoznačne matka, ktorá napriek zastavenému trestnému stíhaniu bez vzneseného obvinenia ho naďalej osočuje obvineniami z odsúdenia hodného správania. Matka je osobou, ktorá nerešpektuje výsledky vyšetrovania a ďalej ho týmto spôsobom uráža. Podľa jeho názoru by sa odvolací súd ani v minimálnej miere nemal riadiť vyjadreniami D. E., a to z dôvodov, ktoré uviedol v predchádzajúcich vyjadreniach. Predovšetkým je to kvôli tomu, že bolo doposiaľ preukázané, že matka sa s D. E. už pred vyšetrením maloletej vyrozprávali na sedeniach o svojich osobných problémoch a na druhej strane, že D. E. neovláda jazyk, ktorým rozpráva maloleť a z uvedeného dôvodu sú výsledky jej vyšetrení prinajmenšom pochybné. Už niekoľkokrát vysvetlil, z akého dôvodu si nechce deti brávať okamžite a takto si uplatňovať striktné svoje rodičovské práva. Ide mu o dobro detí a o to, aby sa ich vzťah, aký bol pred krivým obvinením D. E., obnovil. Preto ďalší styk s maloleťmi chce realizovať za pomoci odborníkov – psychológov, pričom prvé sedenie v rámci realizácie výchovného opatrenia sa uskutoční dňa 10.6.2022, kvôli ktorému pricestuje zo zahraničia. Jediné, s čím môže s matkou súhlasiť je, že jeho vzťah s deťmi je narušený. Ale pravým dôvodom tohto stavu je absencia styku s maloleťmi deťmi a masívny vplyv matky a otčima na maloleť deti. Toto je jediný skutočný dôvod narušenia vzťahov medzi ním a deťmi a tento stav je potrebné citlivo, postupne a efektívne riešiť. Z uvedeného dôvodu navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleťoch sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery, alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP, teda nie súc viazaný rozsahom odvolania, ani odvolacími dôvodmi v konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu, a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, a to, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na zrušenie neodkladného opatrenia.

19. Odvolací súd preskúmaním odvolania matky, ňou napadnutého uznesenia spolu s návrhom a listinnými dôkazmi pripojenými k návrhu, ako aj s vyjadrením otca a starej matky, kolízneho opatrovníka, teda po oboznámení sa s obsahom spisu v konaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ako aj s obsahom spisov v konaniach prebiehajúcich vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti mal preukázané, že maloleté deti žijú so svojou matkou a jej manželom, ktorí o ne zabezpečujú starostlivosť. Otec s maloletými deťmi nie je v kontakte od augusta 2020. Vo veci maloletých detí bolo na súde vedené konanie o úprave rodičovských práv a povinností pod sp.zn. 7P/308/2017, v ktorom bola schválená dňa 21.6.2018 rodičovská dohoda. Rodičia maloletých detí a stará matka uzavreli dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého C. sumou 90 Eur mesačne a na maloletú A. sumou 60 Eur mesačne od 1.8.2018 do budúcnosti. Súčasne rodičia a stará matka sa dohodli na úprave styku. Kontakt otca s maloletými deťmi sa následne realizoval do júla 2020. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 9.9.2020 č.k. 7P/155/2020-21 dočasne zakázal otcovi a starej matke stýkať sa s maloletými deťmi. Uznesenie bolo vykonateľné dňom jeho vyhotovenia. Uvedené rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že na otca bolo podané trestné oznámenie pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania maloletej dcéry. Existovalo teda podozrenie, že otec maloletých detí mohol spáchať závažný trestný čin sexuálneho zneužívania maloletej dcéry, a to aj za prítomnosti syna. Podľa názoru súdu bolo nevyhnutné, aby sa obmedzil kontakt otca s maloletými deťmi aspoň do tej doby, kým sa toto závažné podozrenie neprešetří, o čom budú rozhodovať orgány činné v trestnom konaní, na základe trestného oznámenia klinického psychológa, ktorý dieťa vyšetruoval. Zároveň bol zakázaný aj styk starej matky s maloletými deťmi, pretože tieto mali prebiehať podľa rozsudku tak, že stará matka detí mala preberať deti aj od otca a otcovi ich aj odovzdávať. V prípade, že by súd nezakázal dočasne aj styk starej matky s maloletými deťmi, a to aspoň do ukončenia trestného konania vo veci otca na základe uvedeného trestného oznámenia, preto samotný záujem maloletých detí si vyžadoval, aby sa nestýkali ani so starou matkou, ktorá by počas upraveného styku s maloletými deťmi mohla sprostredkovať aj stretnutia detí s otcom, čo by bolo v ich neprospech a mohlo ohroziť ich ďalší zdravý a psychický vývin.

20. V posudzovanej veci odvolací súd z predloženého spisu Okresného riaditeľstva PZ v Rožňave ČVS:ORP-334/1-VYS-RV-2020, že trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za zločin sexuálneho zneužívania, ktorého sa mal dopustiť otec, bolo uznesením z 3.11.2021 zastavené, lebo tento skutok nebol trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Okresná prokuratúra Rožňava uznesením z 15.12.2021 pod č. Pv 530/20/8808-46 zamietla sťažnosť opatrovníka maloletej poškodenej, pretože sťažnosť nebola dôvodná.

21. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že od nariadenia neodkladného opatrenia došlo k zmene pomerov. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je výnimočným procesným prostriedkom, ktorý sa využíva pri naliehavej potrebe dočasne upraviť pomery tak, aby záujem dieťaťa nebol ohrozený, prípadne ak dieťaťu hrozí nejaká ujma, pokiaľ nebude nariadené. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je založené na výsledkoch dokazovania, ale jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania. Zmyslom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná neodkladná úprava pomerov účastníkov, predovšetkým maloletého dieťaťa, bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritorným rozhodnutím vo veci samej. Predpokladom vyhovievania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú osvedčené skutočnosti preukazujúce potrebu

bezodkladnej úpravy pomerov. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti by v zásade neodkladné opatrenie malo mať len dočasný charakter, keďže dôsledné posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa ako otázky právnej môže vyplynúť len z riadne zisteného skutočného stavu, ktorý súd zistí pri uplatnení vyšetrovacieho princípu (§ 35, § 36 CMP) v konaní vo veci samej. V čase rozhodnutia súdu o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bol dočasne zakázaný styk otca s maloletými deťmi, súd vychádzal z potreby bezodkladnej úpravy pomerov v súlade s návrhom matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčila súd o potrebe jeho nariadenia v záujme dosiahnutia ochranného účelu, teda v záujme potreby ochrany maloletých detí.

22. Zhrnúc, v čase nariadenia neodkladného opatrenia dočasne zakazujúceho styk otca s maloletými deťmi bola osvedčená naliehavá potreba dočasnej úpravy z dôvodu prebiehajúceho trestného stíhania otca, avšak aktuálne je zrejmé, že už pominuli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Dôvodom zrušenia neodkladného opatrenia bolo zastavenie trestného stíhania otca. Vzhľadom na to, že otec s maloletými deťmi nebol v kontakte od júla 2020, navrhol výchovné opatrenie, ktoré bolo súdom prvej inštancie nariadené uznesením z 29.3.2022 v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12P/60/2021 po dobu 6 mesiacov. Výchovné opatrenie má slúžiť k obnoveniu narušeného vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi za pomoci Centra pre deti a rodiny K., pričom styk sa bude realizovať výlučne za prítomnosti odborníkov v danom centre. Na ozrejenie je taktiež potrebné uviesť, že výchovné opatrenie nie je možné realizovať, ak by bol naďalej zakázaný styk otca s maloletými deťmi. Preto odvolacia argumentácia matky o predčasnosti zrušenia neodkladného opatrenia nie je dôvodná. Matka v odvolaní ďalej argumentovala, že po zrušení neodkladného opatrenia sa otec bude domáhať stretávania s maloletými deťmi, čo však z obsahu spisu, ani zo správy kolízneho opatrovníka nevyplýva, práve naopak, otec sa snaží s deťmi postupne nadviazať kontakt. Vo vzťahu k predloženej psychologickému správe D. E. E. z 10.2.2022 odvolací súd uvádza, že správa bola vydaná na žiadosť matky bez toho, aby psychologička objektivizovala svoje zistenia rozhovorom s rodičmi, resp. boli pri vyšetrení prítomní obaja rodičia tak, aby mala ucelený obraz o situácii v rodine. Pokiaľ matka v priebehu odvolacieho konania poukazuje na znalecký posudok K. L. D. M., L., D., D., odvolací súd uvádza, že na tento znalecký posudok nemožno prihliadať, nakoľko bol vypracovaný v trestnej veci sexuálneho zneužívania. Znalecké skúmanie v trestnom konaní je odlišné a zamerané na iné skutočnosti potrebné pre rozhodovanie. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že závery znaleckého posudku nemôžu byť podkladom pre rozhodovanie súdu o zrušení neodkladného opatrenia. Taktiež nie je dôvodná odvolacia argumentácia matky poukazujúca na okolnosť, že otec maloleté deti v uvedenom období nekontaktoval, nakoľko prebiehalo trestné stíhanie, a teda bolo logické, že otec sa kontaktu s maloletými deťmi vyhýbal. Napokon si matka protirečí, ak uvádza, že otec o deti nejvil záujem a neskôr obsiahlo rozpisuje komunikáciu s otcom a vyčíta mu jeho správy v rovnakom znení (týkajúce sa maloletých detí). V danom prípade je zrejmé, že vzťahy medzi otcom a maloletými deťmi boli narušené a naďalej pretrvávajú aj komplikovaný vzťah medzi rodičmi. Je potrebné preto hľadať rozumné riešenie, aby bola zachovaná spravodlivá rovnováha medzi dotknutými záujmami detí na jednej strane a záujmami otca na druhej strane, ktoré skutočnosti môžu byť riadne zistené len v konaní vo veci samej, keďže skúmanie najlepšieho záujmu dieťaťa v takomto rozsahu zjavne presahuje rámec konania o zrušení neodkladného opatrenia. Odvolací súd dáva do pozornosti matky, že po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti ctíť a rešpektovať svojich rodičov, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom, preto pokiaľ sa nezistia také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je ani pri plnom rešpektovaní práv samých maloletých zákonný dôvod na to, aby rodičovi, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, bol styk s ním zakázaný, resp. neprimerane obmedzený. Maloleté deti majú právo na zachovanie vzťahu so svojimi rodičmi, ako aj právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných zväzkov s blízkymi osobami v súlade so zákonom (článok 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa) a za súčasného stavu, kedy došlo k zmene pomerov, je zrušenie neodkladného opatrenia o zákaze styku otca s maloletými deťmi dôvodné. Záverom pripomína, že predmetom tohto konania je zrušenie neodkladného opatrenia a nie úprava styku otca s maloletými deťmi, preto nebolo úlohou odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať rozsiahlou argumentáciou matky zameranou na nevhodnosť stretávania sa otca s deťmi, pretože tieto sa týkajú prebiehajúceho konania o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom .

23. Pokiaľ matka v odvolaní a vyjadreniach argumentuje súdnymi rozhodnutiami vydanými v iných konaniach, je potrebné zdôrazniť, že úprava rodičovských práv a povinností k maloletým deťom je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej

veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, preto súd postupuje diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrváva na určitých striktných hraniciach.

24. Vzhľadom na to, že otec podaným návrhom osvedčil zánik dôvodov nariadeného neodkladného opatrenia, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP a podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením, pričom na doplnenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 396 CSP v spojení s § 52 CMP), keďže v konaniach podľa CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom odvolací súd nezistil žiadne okolnosti nasvedčujúce tomu, že by ich priznanie bolo spravodlivé (§ 55 CMP).

26. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).